

'Ik wil een tweede leg, maar mijn kinderen zijn daar pertinent op tegen'

De Telegraaf/VROUW/Opvoeddilemma
Door Yara Hooglugt
7 april 2023 in MAMA

VROUW-lezeres Birgit wil een kind. Het enige 'probleem': ze heeft er al twee. En die zitten niet te wachten op een broertje of zusje.

„Een tijdje geleden besloten mijn vriend en ik dat we graag een kindje zouden willen krijgen”, vertelt Birgit. „Dat zou voor mij de tweede leg worden. Uit mijn eerdere huwelijk heb ik twee kinderen: een zoon van 12 en een dochter van 14. Zij waren op z'n zachtst gezegd iets minder positief over onze wens.”

„Ze willen geen nieuw broertje of zusje in huis, zeggen ze, en daar zijn ze vrij stellig in. Ik zit in een spagaat: ik voel heel sterk dat ik de wens heb om een kindje met mijn vriend te krijgen, of misschien zelfs nog twee. Maar nu dat zo in strijd blijkt te zijn met het gevoel van mijn kinderen, twijfel ik. Naar wiens belangen moet ik luisteren? En als ik toch besluit nog een kindje te krijgen, hoe help ik mijn kinderen dan het best?”

Pubergedrag

Waar Birgit misschien nog wel meer met het gevoel van haar kinderen bezig is dan haar eigen wensen, ziet psycholoog Sonja Borgsteede vooral pubergedrag. „Geen enkele puber zit denk ik te wachten op een nieuw broertje of zusje, maar dat betekent nog niet dat ze daar inspraak in hebben”, stelt ze resoluut. „Als je ze om hun mening vraagt, impliceert dat juist dat ze wél kunnen meebeslissen, terwijl daar echt geen sprake van zou moeten zijn. Dit is jouw keuze, niet die van je kinderen.”

Diepgeworteld

Zeker omdat het bij een (hernieuwde) kinderwens om zoiets vitaals gaat, iets dat bepalend kan zijn voor de rest van je leven, moet je de verantwoordelijkheid van zo'n beslissing puur bij jezelf en je partner leggen. „Een kinderwens is biologisch heel diepgeworteld. Als je je bij die beslissing laat beïnvloeden door een ander, kan dat op langere termijn best nog weleens gevolgen krijgen.”

Primaire reactie

Het gaat volgens Borgsteede ook vooral om een primaire reactie van de kinderen. „Hun weerstand is best voor te stellen. Ze zitten op hun leeftijd niet te wachten op een blèrend kind in huis waardoor ze misschien niet meer rustig huiswerk kunnen maken, of waardoor ze geen vrienden meer mee naar huis denken te kunnen nemen. Dat is begrijpelijk; het zou waarschijnlijk de reactie van iedere puber zijn. Een nieuwe baby in huis zet hun leven op hun kop en daar kunnen jullie het best samen over hebben.”

Geruststellen

„Dus bespreek hun zorgen, zonder hen het gevoel te geven dat ze 'nee' kunnen zeggen tegen een nieuw broertje of zusje. Informeer waar ze precies tegenop zien en probeer ze gerust te stellen. Het is voor hen fijn als jij begrip hebt voor hun weerstand en dat je aangeeft dat je rekening met ze zal houden. Zo kun je ze bijvoorbeeld alvast duidelijk maken dat je ze heus niet als oppas zal gaan inzetten als zij met vrienden willen afspreken. Dat zij daarna alsnog niet net zo blij zijn als jij is jammer, maar onvermijdelijk. Probeer er ook op te

vertrouwen dat ze waarschijnlijk echt wel bijdraaien als de baby er eenmaal is.”